

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

am iumenta pro magna parte ferro tegerentur : Et tum constitit victoria Bohemo, multis Vngarorum ad vicinum pugna annem, cum ferrum fugerent, aqua interceptis.

CAPVT XXI.

Interim morte & Wilhelmi regis vacante Imperio, Alphonsus Castella Hispaniarum rex, & Richardus Cornubia comes, regis Anglia frater germanus, in vanam spem Imperij Romani sunt inducti. Alphonsus quidem, vt fauorem sibi Romana conciliaret ecclesie, duas Transpadanas vrbes illi permisit, Taurinum & Alteram : facile donans, quod non habuit, & aquilam sexplumans. Sic agitur cum infelici Romano Imperio, postquam auaritia nihil satis est : vt qui adspirent ad regnum, promptè promittunt de non suo, vt cumulum rerum & fastigium assequantur. Studuit huic principi Conradus archiepiscopus per ea tempora Coloniensis : qui per ductum Aquisgranum, de more coronauit : quod illius opere ab antiquo tanquam in sua prouincia apud diuum Karolum I. permittitur : Datur hoc memoria magni Imperatoris, qui ibi creber mansit : ibiq; tumultus, tubam expectat nouissimam. Audiens autem Richardus, alios ex electoribus amulo studere Alphonso, magnam auri summam extulit Anglia ditissimo regno : & circumuectus, quos poterat, ea sibi re principes & magnates conciliabat. Mirum, quæ res spem fecerit alienigenis principibus ad coronam adspirare : quam tantis seculis sola Germania, & præsertim Saxonicus sanguis, promerebatur. Arbitror summam rerum tum maximè constitisse in archiepiscopis Rheni : parum tum eius rei arbitrium permissum Saxonia principibus, marchioni, atq; duci : minimè verò regi Bohemia, cuius nomen inter electores non legitur ante quartum

Karo-

Karolum : qui eam rem, non satis ordinatam, redegit in bonum ac legitimum ordinem, qui vsque hodie per annos centum quinquaginta seruatur. Richardus ergo Anglicus tum requirebat Moguntinum archiepiscopum in electione regis primarium : Erat is in carcere, captus ab Alberto duce Brunsvicensi, per hanc occasionem. Albertus quidem princeps modestus, & animo satis tranquillus, aluit per mansuetudinē, quorundam suorum militarium audaciam : nam qui de excelsa arce traxere nomen, vt de Assseborg dicerentur ministeriales, in id temeritatis sunt prouecti, vt ducem suum non modo contemnerent, sed quibusdam etiam in rebus contumelia non abstinerent : Insigne eorum, quod clypeis praeferbant, lupus erat : cum interim principes Brunsvici geminos à memoria Henrici Leonis in clypeo praeferbant leones, quos ille ex Anglia referebat : Vt autem contemptum animi sui facto proderent, in clypeis figurabant leonem, cuius tergori lupus immineret. Ea res cum non esset obscura, neque interpretatu difficilis, mouit tranquillum principem, quod contemptui suo iunxissent facti contumeliam. Itaque leo per aures tractus, expergiscitur : arma producit in contemptores, & obsessa diu arce Assseborg, oppugnataq; tandem expugnauit : & eiectis illis inexorabiliter de terra, arcem sibi suisq; iuribus desumpsit habitandam. Vix tandem exulantes ipsi per amicos impetrarunt, vt ad oppidum Brakel snerentur commanere. Cum autem in eius arcis expugnatione dux Albertus haereret, Tidericus comes de Euersten, tracto in armorum societatem archiepiscopo Moguntino, terram inuasit Gottingensem, praedis & incendijs omnia misceus : non satis antè more militari denunciatis hostilibus. Reliquerat dux in ea terra praefectum cum expedi-

ta ma-

ta manu, quæ sufficere videretur terræ tutandæ: cui tamen in aperto congredi tanto exercitui consilium non erat, quod impar esset viribus: sed collecta equitum quanta ex tempore potuit ala, magnam rustica plebis multitudinem secum traxit leui armatura, & clanculò sequutus, hostile agmen obseruabat, vbi castra poneret: Quieuit autem prima nocte ad curtem monasterij: Exercitu enim foris tendente, archiepiscopus ipse curtem ipsam ingreditur. Præfectus ducis, cum explorata teneret omnia, & quieta cunctis viderentur silentia, noctu irruens in quietos, capit archiepiscopum & comitem: & qui se commouerant, repressit: Trahit utrunque captiuum in castra ducis: Archiepiscopus Brunsvicum mittitur, ibiq; anno integro seruatur: comitem verò, quod violator esset sacramentorum, quibus duci suo adstringeretur, erecta trabe, iussit appendi per pedes, vt exquisito cruciatu finiret, qui execrabile scelus in dominum suum commississet. Hæc est illa captiuitas archiepiscopi Moguntini ab duce Brunsvicensi.

CAPVT XXII.

Richardus ergò Cornubiæ in Anglia princeps, cum per hunc archiepiscopum adspiraret ad regnum, ingenti exprompta duci Brunsvicensi pecunia, archiepiscopum è carcere liberauit. Quocircà redemptus redemptori suo inclinabat. Peruenere ergò ambo, Alphonsus & Richardus, titulotenus ad regnum: sed non vltra progressa est vllius authoritas: Nihil enim administrasse leguntur, nisi quod Alphonsum Coloniensis, & Richardum Moguntinus fouerent archiepiscopi: & continuit alterum, alterius metus, nè quid attentarent: Siue id modestiæ deputemus, quod viri sensati lacerare se mutuis viribus, pro alieno Imperio, iudicabant indignum: Nusquam